Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 242 (742) ♦ Вівторок, 21 грудня 1993 року ♦ Ціна договірна

«Будьте на коні!»

«Жіноча громада» запросила у неділю на зустріч із святим Миколаєм українських воїнів. Це юнаки і навіть підлітки (учні військового ліцею), тож і спілкувалися з ними зі сцени учасники фольклорних ансамблів «Дай Боже», а також «Диво», учні київських шкіл. Вони підготували цікаву веселу виставу за мотивами народної творчості, що розповідає про чудотворця Миколая, котрий любив і зціляв ближніх, проповідував добро, допомагав бідним.

Звісно, героями свята стали Миколи, яких у залі «Українського дому» зібралося чимало; їх вітали, бажали здоров'я і добра, підносили традиційні пряники-коники, — щоб завжди були «на коні»! Миколу Жулинського та Миколу Мащенка пов'язали рушниками. Нікого не забули на святі, навіть не Микол. Відомому гостю, американцю Джеймсу Мейсу, історику, відомому своїми дослідженнями нашої трагічної сторінки — голодомору, було присвоєно звання «Лицар України». А всім воїнам «Жіноча громада» вручила подарунки.

У святі взяв участь Голова Верховної Ради України Іван Плющ.

«ОЙ, ХТО-ХТО МИКОЛАЯ ЛЮБИТЬ, ОЙ, ХТО-ХТО МИКОЛАЮ СЛУЖИТЬ...»

Про те, що святий Миколай обдаровує слухняних хлопчиків і дівчаток іграшками та цукерками, знає багато дітей, але далеко не всім випадало бачити Миколая так зблизька, доторкнутися до його руки. Ці діти переконалися на власні очі: розповіді про доброго святого — зовсім не казка для маленьких. Миколай надарував їм цього року і шоколадок, і книжок, і цікавих іграшок — від спогадів про цей чудовий день ще довго солодко завмиратиме серце.

Влаштували свято Миколая для дітей-сиріт, дітей, які залишилися без батьківської опіки, — вихованців київських шкіл-інтернатів № 3 та № 25, маленьких пацієнтів НДІ педіатрії, акушерства та гінекології і дітей з Ленінградського району столиці, батьки котрих інваліди, суспільна служба України та Союз українок. Кошти на подарунки пожертвувала торонтійська філія Всесвітньої суспільної служби (голова — пані М.Спольська). Зустрічі з Миколаєм відбулися у Київському молодіжному театрі, в Центральній науковій бібліотеці Академії наук України імені В. Вернадського та в дитячому центрі НДІ ПАГ.

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Олекси ВАЩЕНКА.

Продиктовано в номер

Ми дотримуємося, американці підтримують

Зустріч Президента України Л. Кравчука та американського віце-президента А. Гора відбулася в Будапешті. Там обидва державні керівники були присутні на похоронах угорського прем'єр-міністра Й. Анталла. Під час зустрічі, як передають зарубіжні інформаційні агентства, сторони виклали свої позиції стосовно СТАРТу-1 і знищення арсеналу ядерних озброєнь. При цьому щодо найважливіших позицій погляди США та України були тотожні. За словами Л. Кравчука, Україна, як і раніше, дотримується рішення стати без'ядерною державою. Але за найважливіше завдання вважає укладення тристоронньої угоди з Росією та Сполученими Штатами. Такої угоди, в рамках якої можна було б розв'язати проблеми політичного, економічного і науково-технічного співробітництва.

Профспілки починають акції протесту

Президія Федерації профспілок України (ФПУ) висловилася за проведення масових акцій протесту одночасно в усіх областях та Києві протягом 21–25 грудня і за створення штабу для координації дій на чолі з головою ФПУ О. Стояном. ФПУ також звернулася з позовом до Генпрокурора України з приводу невиконання Генеральної тарифної угоди на 1993 рік. Мотивація протесту: останні дії уряду призводять до соціально-економічної напруженості та зниження життєвого рівня людей. Якщо Президент України й надалі нехтуватиме вимоги ФПУ, то вона почне з 1 січня 1994 року збір підписів на проведення всеукраїнського референдуму про недовіру Президентові.

Одночасно з ФПУ Вільні профспілки України (ВПУ) прийняли постанову з закликом 18 січня 1994 року почати страйк з вимогами негайної відставки уряду і передачі новому Прем'єр-міністрові необхідних законодавчих і президентських повноважень для формування нового уряду і проведення реформ. Гасло ВПУ: «Якщо влада не може і не хоче розв'язувати питання, поставлені трудящими, то трудящі мають розв'язати питання про владу».

Жириновському сподобалося б

На кількатисячному мітингу, скликаному профспілками 19 грудня на Красній площі Чернігова, запропоновано негайно провести всеукраїнський страйк, скинути президента, уряд, парламент, обладміністрацію, міськвиконком і «відправити їх у колгосп», об'єднатися з Росією, прикрити ларки, підняти рівень зарплати, проіндексувати вклади, ввести картки. На жаль, і в прийнятій заздалегідь резолюції, де уряд справедливо звинувачується у некомпетентності, теж запропоновано популістські рецепти лікування економіки.

Валютний аукціон у Києві

Сьогодні у Національному банку України вперше в Україні відбудеться валютний аукціон продажу доларів США. Проведення аукціону відповідатиме правилам аукціонної торгівлі, стартовий курс одного американського долара — 30 тисяч карбованців. До участі в аукціоні запрошено всі уповноважені банки, які напередодні прийняли заявки своїх клієнтів на купівлю валюти, забезпечені карбованцями. Перед початком аукціону заявки на купівлю представник банку передає до аукціонного комітету. Придбану на аукціоні валюту буде перераховано банкам-покупцям для їхніх клієнтів на підставі та за реквізитами аукціонного свідоцтва протягом одного банківського дня.

Похорон Андрія Лазебникова

20 грудня жителі Севастополя і моряки-чорноморці прощалися з начальником прес-центру ЧФ, капітаном першого рангу Андрієм Лазебниковим, підло вбитим у під'їзді свого будинку. З усіх кінців колишнього СРСР надійшли сотні телеграм співчуття. Зокрема, їх надіслали Головнокомандуючий ВМФ РФ Фелікс Громов, його перший заступник, колишній командуючий ЧФ Ігор Касатонов, Надзвичайний і Повноважний Посол РФ в Україні Леонід Смоляков, Голова РМ Криму Борис Самсонов. Місцева преса одностайно відзначає, що це — політичне вбивство. Тисячі людей прийшли до Матроського клубу Севастополя віддати останню данину пам'яті А. Лазебникову.

В Керчі вводиться особливий стан

За криміногенною обстановкою Керч займає перше місце в Криму. У місті останнім часом різко зросла кількість тяжких злочинів, пограбувань, розбоїв. Враховуючи ситуацію, виконком Керченської міськради за пропозицією міліції прийняв рішення ввести особливий стан в місті і створити для стабілізації обстановки комісію, надавши їй особливі повноваження. На території Керчі вводиться спільне патрулювання працівників УВС, військовослужбовців, громадських формувань підприємств та організацій. Їм надані права особистого огляду громадян та автотранспорту, перевірки обгрунтованості перебування у місті іногородніх. При в'їзді та виїзді з Керчі створюються контрольно-пропускні пункти. Забороняється перебування неповнолітніх після 21 години на вулицях без супроводу дорослих.

Офіційно

Задля безпеки атомних станцій

Президент України Леонід Кравчук прийняв 17 грудня керівників американської фірми «АВВ» (Ей-Бі-Бі), з якою укладено угоду про допомогу Україні в підвищенні ефективності та безпеки ядерної енергетики. «Ей-Бі-Бі» почне свою роботу в Україні негайно з установлення ядерних контрольно-вимірювальних систем на Хмельницькій АЕС. Ця діяльність проводитиметься спільно з харківською фірмою «ХАРТРОН», яка з часом стане місцевим виробником систем для підвищення безпеки.

У Верховній Раді

17 грудня під головуванням Першого заступника Голови Верховної Ради України В. Дурдинця відбулось засідання Комісії Президії Верховної Ради України у питаннях заснування державних нагород України.

Комісія обговорила питання про проект постанови Верховної Ради України «Про державні нагороди України», підготовлений для розгляду Верховною Радою України у другому читанні.

Передбачається заснувати в Україні систему державних нагород — орденів і медалей, почесних звань та Державних премій, зокрема вищий орден для нагородження за виняткові заслуги перед Україною і її народом, ордени для нагородження за видатні заслуги у різних сферах суспільної діяльності, зміцненні обороноздатності країни, захисті конституційних прав і свобод громадян, за благодійницьку діяльність і милосердя, а також ряду медалей за виявлену самовідданість при виконанні військового, службового та громадянського обов'язку, ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, багаторічну сумлінну працю на виробництві, вихованні дітей та інші.

* * *

В той же день Перший заступник Голови Верховної Ради України прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Королівства Нідерланди в Україні Роберта Германа Серрі.

Відбувся обмін думками з широкого кола питань, що цікавлять обидві сторони. Василь Васильович Дурдинець відповів на численні запитання Посла, зокрема про перспективи економічних реформ в Україні, передвиборчу ситуацію в Україні, деякі аспекти міжнародної політики, послідовний рух України до проголошеного без'ядерного статусу та інші.

Бесіда пройшла у дусі взаєморозуміння і пошуку шляхів як на міждержавному, так і на міжпарламентському взаємовигідному співробітництві.

У Центральній виборчій комісії по виборах народних депутатів України

Центральна виборча комісія по виборах народних депутатів України розглянула заяви та інші документи, подані політичними партіями про реєстрацію їх як таких, що виявили намір висунути кандидатів для участі у виборах народних депутатів України. Згідно із статтею 14 Закону про вибори Центральна виборча комісія прийняла постанову про реєстрацію української республіканської партії, комуністичної партії України та партії Конгрес Українських Націоналістів у зв'язку з їх наміром висунути кандидатів для участі у виборах народних депутатів України 27 березня 1994 року.

Відповідні свідоцтва про реєстрацію представникам згаданих політичних партій вручив голова Центральної виборчої комісії І. Г. Ємець.

Уміємо ж!

Чи не правда, знайомий вигук під час огляду виставочних примірників продукції?

А от взуття Ужгородського об'єднання викликає захоплення не тільки на демонстраційних стендах, а й скрізь, де воно з'являється в продажу. Це не тільки наш висновок. Недавно організатори 19-го міжнародного конкурсу Європи на кращий виріб товарів народного споживання повідомили, що ужгородські взуттєвики вийшли переможцями на ньому й удостоєні найвищої нагороди — «Міжнародної золотої зірки». Її вручено генеральному директорові об'єднання, народному депутатові України Ігорю Єліашевичу.

Ця нагорода, за міжнародними нормами, запалює «зелене світло» підприємству на будь-який ринок світу.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Постанова Верховної Ради України

Про економічне та соціальне становище в Україні

Заслухавши та обговоривши доповіді з питань соціально-економічного становища в Україні та невідкладних заходів щодо подолання гіперінфляції виконуючого обов'язки Прем'єр-Міністра України Звягільського Ю.Л., Голови Правління Національного банку України Ющенка В.А., Міністра економіки України Шпека Р.В., Верховна Рада України постановляє:

1. Відмітити, що Кабінет Міністрів України, Національний банк України, місцеві органи влади внаслідок недотримання законодавства України, не забезпечивши своєчасного здійснення рішення Верховної Ради України щодо випереджувальних заходів у соціальному захисті населення, що після чергового підвищення цін призвело до подальшого зниження рівня життя людей, загострення соціальної напруги в суспільстві.

2. Взяти до відома розроблені Урядом невідкладні заходи щодо нормалізації соціально-економічного становища та подолання гіперінфляції в Україні і покласти на Кабінет Міністрів України відповідальність за наслідки їх реалізації в межах його повноважень.

3. Кабінету Міністрів України, Національному банку України, Фонду державного майна України, органам влади Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям та органам місцевого і регіонального самоврядування до 1 січня 1994 року привести у відповідність до законодавчих актів України видані ними нормативні акти.

4. Звернутись до Президента України, як гаранта дотримання Конституції України та законів України, з пропозиціями:

привести у відповідність до чинного законодавства України укази і розпорядження Президента України та посилити персональну відповідальність за прийняття рішень Уряду, органів влади Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, які можуть привести до: зниження рівня життя громадян України; погіршення умов виробничої та підприємницької діяльності; неефективного використання фінансових та матеріальних ресурсів держави; проведення приватизації з порушенням законодавства та зниженням ефективності роботи приватизованих підприємств; руйнування ринкових структур; зниження економічного потенціалу чи посилення економічної залежності України від окремих держав.

Кабінету Міністрів України подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін та доповнень до законодавчих актів з метою усунення перешкод, що стримують проведення ринкових реформ, досягнення стабілізації економічної та соціальної ситуації в Україні.

5. Генеральному прокурору України в порядку нагляду перевірити у січні 1994 року приведення нормативних актів, виданих Урядом, Національним банком України, Фондом державного майна України, органами влади Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями та органами місцевого і регіонального самоврядування у відповідність до законодавчих актів України.

6. Постійним комісіям Верховної Ради України у питаннях законодавства і законності, з питань правопорядку та боротьби із злочинністю до 21 грудня 1993 року внести на розгляд Верховної Ради України проект закону щодо посилення відповідальності посадових осіб за діяння, які порушують чинне законодавство України.

7. Зупинити дію пункту 2 Постанови Верховної Ради України від 17 червня 1993 року «Про випуск в обіг Національним банком України через комерційні банки платіжних засобів первинної емісії та здійснення регулювання грошовими потоками у II кварталі 1993 року».

Встановити, що рішення про грошову емісію та кредитування поточних витрат, включаючи дефіцит Державного бюджету, приймаються виключно Верховною Радою України.

8. Відмітити, що до цього часу Урядом не виконано Постанову Верховної Ради України від 19 листопада 1993 року «Про забезпечення розрахунків за поставлену в 1993 році до державних ресурсів сільськогосподарську продукцію» і зажадати від Кабінету Міністрів України її безумовного виконання, про що доповісти Верховній Раді України до 15 січня 1994 року.

9. Кабінету Міністрів України, Національному банку України, Фонду державного майна України, Генеральній прокуратурі України до 30 січня 1994 року подати до Верховної Ради України інформацію про виконання пункту 3 та пункту 5 цієї Постанови.

10. Доручити Кабінету Міністрів України в триденний термін розглянути пропозиції, висловлені народними депутатами України при обговоренні цього питання, і доповісти Верховній Раді України заходи щодо їх вирішення (додаток додається).

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
17 грудня 1993 року.

Пропозиції

про додаткові заходи щодо стабілізації соціально-економічного становища в Україні, висловлені народними депутатами України

1. Відмінити з 1 січня 1994 року регулювання фонду споживання підприємств, звільнивши їх від сплати штрафів за перевищення фонду споживання у IY кварталі 1993 року.

2. Установити чотириденний строк виконання банками операцій по платіжним вимогам — дорученням клієнтів. За перевищення чотириденного строку за кожний день прострочення банком виплачується штраф у розмірі 2% клієнту банка і 2% до бюджету від затриманої суми. Раніше прийнятий строк 7 діб та штраф — відмінити.

3. Накласти вето на Указ Президента України від 11 грудня 1993 року «Про заходи щодо завершення бюджету на 1993 рік».

4. Відмінити дію телеграми Кабінету Міністрів України про переоцінку залишків товарно-матеріальних цінностей № 07-104 від 5 грудня 1993 року.

5. Відмінити видачу пільгових кредитів за рахунок державних коштів.

6. Відмінити з 1 січня 1994 року порядок проведення дооцінки залишків товарно-матеріальних цінностей, встановлений листом Міністерства економіки України № 37-20/248 від 31 травня 1993 року, Міністерства фінансів України № 07-104 від 31 травня 1993 року.

7. Зупинити з 1 січня 1994 року дію статей 1-10 Декрету Кабінету Міністрів України № 14-92 від 26 грудня 1992 року «Про податок на добавлену вартість». Ввести в дію з 1 січня 1994 року Декрет Кабінету Міністрів України № 12-92 від 26 грудня 1992 року «Про податок на прибуток підприємств і організацій».

8. Звільнити протягом 1994 року підприємства всіх форм власності, роздрібної торгівлі, громадського харчування, побутового обслуговування населення, які торгують винятково за українську валюту від податку на прибуток підприємств і організацій. Звільнити від оподаткування податком на прибуток підприємств і організацій частину їх прибутку, що направляється на поповнення обігових коштів.

9. Доповнити пункт 2 Декрету Кабінету Міністрів України № 21-92 від 29 грудня 1992 року «Про порядок обкладання митом предметів, які вивозяться (пересилаються) громадянами за митний кордон України» підпунктом «Д» такого змісту:

«Д». Вирощена громадянами на городах та присадибних ділянках продукція (картопля, плодоовочеві, ягоди, виноград, баштанні культури та вироби з них) у разі наявності довідки місцевих органів виконавчої влади, яка підтверджує, що вказана продукція є власністю громадянина і вирощена ним».

10. Зупинити з 1 січня 1994 року дію Декрету Кабінету Міністрів України № 19-92 від 15 грудня 1992 року «Про додаткове регулювання орендних відносин».

11. Кабінету Міністрів України:

— до 1 січня 1994 року завершити розробку енергетичного балансу України на 1994 рік;

— до 1 січня 1994 року встановити тарифні та нетарифні обмеження на товари некритичного імпорту;

— до 1 січня 1994 року внести на затвердження Верховної Ради України перелік товарів, на які встановлюється акцизний збір та ставки акцизного збору на ці товари;

— завершити розробку та з 1 січня 1994 року почати здійснення адресної допомоги малозабезпеченим громадянам;

— розглянути питання про введення на період кризового стану карткової системи розподілу основних продуктів харчування;

— до 30 січня 1994 року розробити проект закону про оплату праці і подати на розгляд Верховної Ради України;

— до 1 січня 1994 року переглянути перелік пільг та безадресних дотацій, що надаються на предмет їх повної відміни або заміни на адресні;

— до 1 січня 1994 року розробити і подати на затвердження Верховної Ради України проект закону про межу малозабезпеченості;

— до 1 січня 1994 року розробити і подати на затвердження Верховної Ради України «споживчий кошик» як норматив мінімальної заробітної плати;

— до 1 січня 1994 року подати на розгляд Верховної Ради України проект закону про повернення до індексації доходів населення;

— до 1 січня 1994 року подати на розгляд Верховної Ради України проект закону про відшкодування збитків громадянам від обезцінення вкладів у відділеннях Ощадбанку;

— до 21 грудня 1993 року подати на розгляд Верховної Ради України прогноз про очікуване зростання цін з зазначенням причин очікуваного зростання;

— до 21 грудня 1993 року подати на розгляд постійної Комісії Верховної Ради України з питань планування, бюджету, фінансів і цін аналіз складу витрат на виробництво, а також інших видатків у цінах різних груп товарів;

— з 1 січня 1994 року ввести регулювання цін на товари і послуги з обмеженим нормативним рівнем рентабельності та сплатою податку у випадку перебільшення нормативного рівня рентабельності всіма суб'єктами господарської діяльності;

— з 1 січня 1994 року ввести обмеження витрат на товари і послуги, пов'язані з посередницькою або торговельною діяльністю, 35% від ціни виробника товару, послуги;

— до 1 січня 1994 року встановити порядок проведення дооцінки залишків товарно-матеріальних цінностей для включення до складу витрат на виробництво на основі індексу зростання цін по галузях промисловості, що публікуються Міністерством економіки України в пресі;

— до 21 грудня 1993 року подати Верховній Раді України обсяг критичного імпорту в номенклатурі по постачальниках як елемент валютного розділу проекту закону «Про Державний бюджет України на 1994 рік»;

— до 21 грудня 1993 року подати Верховній Раді України відомості про обсяг експорту в номенклатурі для покриття критичного імпорту, що включається в держзамовлення і держконтракт як елементу валютного розділу проекту закону «Про Державний бюджет України на 1994 рік»;

— до 1 січня 1994 року подати Верховній Раді України програму структурної перебудови промисловості, при цьому особливо виділити товари критичного імпорту, організація виробництва яких можлива в Україні, запропонувати механізм стимулювання структурної перебудови;

— до 1 січня 1994 року подати Верховній Раді України заходи, що забезпечують перевод всіх суб'єктів підприємницької діяльності на самоокупність, в тому числі і валютну, звернувши при цьому особливу увагу на підприємства енергетичного комплексу;

— до 1 січня 1994 року подати Верховній Раді України заходи, що забезпечують паритет цін промисловості і сільського господарства;

— до 30 січня 1994 року подати на розгляд Верховної Ради України проект закону «Про валютне регулювання»;

— до 30 січня 1994 року подати на розгляд Верховної Ради України проект закону «Про оплату праці» з врахуванням забезпечення паритету ціни на працю цінам на товари народного споживання та сільськогосподарську продукцію;

— до 30 січня 1994 року подати на розгляд Верховної Ради України проект закону «Про державне підприємство»;

— до 30 січня 1994 року подати на розгляд Верховної Ради України проект закону «Про підприємства з недержавною формою власності»;

— до 30 січня 1994 року доповісти Верховній Раді України про практику застосування закону «Про банкрутство» і заходи, що вживаються по санації підприємств;

— передбачити в проекті закону «Про Державний бюджет України на 1994 рік» скорочення чисельності держапарату до рівня за станом на 1 січня 1992 року;

— до 21 грудня 1993 року подати на розгляд Верховної Ради України проект закону про заміну обов'язкового продажу валюти податком на валютний прибуток;

— до 21 грудня 1993 року подати на розгляд Верховної Ради України податкові заходи, які стимулюють раціональне землекористування;

— до 1 січня 1994 року подати на розгляд Верховної Ради України проект закону «Про передачу у власність місцевих Рад міських автотранспортних парків» з внесенням відповідних змін до бюджету;

— до 1 січня 1994 року розглянути питання про розукрупнення Міністерства транспорту України;

— до 30 січня 1994 року подати на розгляд Верховної Ради України заходи по уточненню законодавчих та нормативних актів щодо приватизації.

12. Комісії Верховної Ради України мандатній і з питань депутатської етики до 1 січня 1994 року проаналізувати виконання постанов і протокольних доручень Верховної Ради України, не виконані станом на 15 грудня 1993 року, а термін виконання яких закінчився — роздрукувати і ознайомити народних депутатів України.

Ювілеї

З інституту — в університет

Київському державному інституту культури виповнилося 25 років. Напередодні ювілею наш кореспондент попросив відповісти на кілька запитань виконуючого обов'язки ректора, доктора педагогічних наук М. Поплавського.

— Що за чверть віку існування інституту вам запам'яталось?

— Щирий ентузіазм студентів, які після лекцій з піснями, жартами допомагали будівельникам споруджувати головний навчальний корпус, гуртожиток. Це не забудеться ніколи.

В пам'яті й те, як хоча й повільно, але руйнувалися догматичні стереотипи викладання на зламі 80 — 90 років, як пробивалися паростки нового національно- демократичного у лекціях викладачів, у навчальних програмах.

— Який головний підсумок роботи вузу?

— Нині близько 30 тисяч випускників інституту працюють на всіх ділянках національно-культурного будівництва в Україні — від Міністерства культури до сільського клубу. На мою думку, це й є головне досягнення інституту, якщо говорити стисло.

— Певно, й власні кадри підготував інститут...

— Безперечно. Уже зконцентровано досить сильний науково-творчий потенціал. Понад 40 докторів наук, професорів, народних і заслужених артистів і працівників культури України, близько 170 кандидатів наук, доцентів... І більшість з них — випускники інституту.

— На чому зосереджуються їх творчі зусилля?

— На завершенні перебудови викладання суспільствознавчих дисциплін на базі національної філософської, соціологічної і політологічної думки, на переході до навчання за сучасними інформаційними технологіями. Адже зараз готуємо фахівців за 4 спеціальностями і 22 спеціалізаціями.

На черзі й створення при інституті міцного науково- дослідного підрозділу з проблем культури. Ми могли б взяти на себе функції базового вузу, де б проходили випробування науково-методичні розробки актуальних проблем культурології.

— Тобто інститут доріс до ведення наукової роботи.

— Власне, вже час вирішувати питання про створення на базі інституту Української академії культури. Такі пропозиції передали в Міністерство культури і сподіваємося на позитивну відповідь. Навчання у нас вже піднялося на новий ступінь: підготовку фахівців здійснюватимемо на двох рівнях — бакалавр і магістр. Останній матиме змогу складати випускні державні екзамени як дисципліни кандидатського мінімуму. У нас вже створена й спеціалізована Рада по захисту кандидатських дисертацій, триває підготовка щодо створення Ради по захисту докторських дисертацій...

— Це вимагає відповідної матеріально-технічної бази...

— Ой, не кажіть. Це, мабуть, найболючіша тема для керівників всіх навчальних установ. Повірте, набридло ходити з простягнутою рукою. Тому вчимося заробляти самостійно. Наприклад, підготовкою спеціалістів і науковців для інших країн. Та й тут нас примушують 50 відсотків валютних надходжень продавати. А ми ж не комерційна структура! Думаю, що виняток для установ освіти і культури має бути, бо економіку відродити легше, ніж культуру. Загубимо освіту, культуру — загубимо націю. Хіба це не зрозуміло?

— Михайле Михайловичу, і все ж прийміть вітання з ювілеєм, бажаємо, щоб наступні 25 років вже були історією Української академії культури.

— Дякую. А я запрошую сьогодні всіх бажаючих на ювілейний творчий звіт-концерт інституту, який почнеться у Палаці культури «Україна» о 18. 00.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Запитання руба

Патрулювання чи полювання?

Нещодавно повертався з відрядження до Будапешта на автомобілі і переконався: робота служби ДАІ на дорогах нашої країни різко відрізняється від дій їхніх зарубіжних колег, а подекуди просто виходить за рамки здорового глузду. Мені (та й не тільки мені) здалося — більше порушує честь і гідність водіїв, перетворює увечері ситуацію на шосе у звичайний терор.

... Від Чопа до Львова нарахував на шосе два десятки інспекторів ДАІ. Машини з іногородніми номерами зупинялися майже біля всіх населених пунктів. Впало в око і те, що майже всюди на дорогах у засідках ховалися міліцейські машини з «фарою». Бачив задоволені обличчя даішників, коли таким чином вдавалося когось спіймати. Відчув це і на собі, коли на виїзді з Рівного на пагорбі темного шосе, де немає не лише світла, а й жодного знаку, що вказував би на необхідність пересування з тією чи іншою швидкістю, мене із засідки зупинили лейтенант міліції О. Салтишев і старшина А. Панчук. Відчувалося: вислуховувати аргументи своїх опонентів вони не звикли. Правда, вони чекали: що я можу запропонувати, як себе поведу. Я попросив видати квитанцію про штраф з тим, щоб потім в офіційному порядку дії інспекторів оскаржити. Та квитанцій у Салтишева і Панчука не було. Мабуть, моє прохання їх взагалі образило: вони вирішили відібрати права і вислати їх поштою до державтоінспекції за місцем проживання. Мовляв, походи тоді у Києві по кабінетах...

Коли ж побачив і далі на трасі такі «розборки», то подумав: де гарантія того, що працівники ДАІ не зловживають своїм службовим становищем, не порушують прав людини на вільне і безконтрольне пересування по території нашої країни? Адже платити штраф я був готовий. Так роблять у всіх цивілізованих країнах світу. Та коли працівник ДАІ виходить на патрулювання шосе без квитанцій, то це, мабуть, вже не патрулювання, а полювання. Може, я не правий?

Олександр БОРЩЕВСЬКИЙ.

Продиктовано в номер

СОУ готується до виборів

284 делегати провели минулими вихідними в Києві V з'їзд Спілки офіцерів України (СОУ). Військовики заслухали звітну доповідь голови СОУ генерал-майора О. Скипальського, виробили тактику на наступну виборчу кампанію. В зверненні до кадрових офіцерів, прапорщиків, мічманів, сержантів, солдатів, запасників і ветеранів усіх війн делегати СОУ закликали обрати до нової Верховної Ради замість збанкрутілої перефарбованої номенклатури справжніх патріотів України, не допустити приходу до влади в нашій країні доморощених жириновських.

Новим головою СОУ обрано заступника начальника штабу ВПС України генерал-майора О. Роля.

Журналісти підтримають тих, хто схоче у відставку

Українські учасники міжнародної конференції-семінару «Журналісти за демократичні вибори», що відбулася в Києві 17-19 грудня, ухвалили резолюцію, в якій записано: «... Ми вважаємо нашими природними союзниками всі політичні і громадські структури, які вже сьогодні ідуть на вибори з програмами, що передбачають розвиток багатопартійності, свободи слова та проведення радикальних економічних реформ. Нам близькі виборчі програми тих кандидатів, які виступають за якнайскоріше ухвалення новообраною Верховною Радою пропорційного виборчого закону і проведення дострокових виборів на багатопартійній основі».

Іншими словами, якщо вже ця Верховна Рада не змогла прийняти демократичний виборчий закон, то журналісти сподіваються, що здатний буде це зробити новий парламент. Саме таких його депутатів журналісти і готові підтримувати під час виборів.

Єрмаков став кандидатом

Після другої спроби Центрвиборчком Криму зареєстрував представника Президента України в Севастополі, заступника Голови ВР Криму І.Єрмакова кандидатом у президенти Республіки Крим. Єрмакову видано посвідчення за номером п'ять. Поки що він єдиний незалежний кандидат, решта четверо висунуті від політичних партій.

Експрес-інформація

Будемо торгувати

Питання вигідних поставок продовольства та медикаментів між Україною і Кубою обговорено у ході бесіди віце-прем'єр-міністра України В.Ландика з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Куба Д.Асторга.

Гості КОКОМа

У паризькій штаб-квартирі Координаційного Комітету з багатостороннього експортного контролю /КОКОМ/ вперше за час існування цієї організації відбулися консультації її членів з делегацією України, очолюваною заступником міністра закордонних справ України Б.Тарасюком. У ході консультацій члени КОКОМ були ознайомлені із зусиллями уряду України щодо запровадження державної системи експортного контролю, політикою щодо контролю за передаванням зброї, елементів зброї масового знищення та засобів її доставки. Члени Комітету високо оцінили діяльність уряду України у розбудові ефективної системи експортного контролю, яка є важливим чинником міжнародної безпеки.

У ході засідання деякі держави внесли пропозиції щодо надання невідкладної допомоги Україні та встановлення партнерства у галузі контролю над експортом.

Уніфікують законодавство, матимуть спільні гроші

Білорусь до 1 січня 1994 року завершить уніфікацію своїх законодавчих актів до російських. На засіданні у Москві члени російсько-білоруської комісії домовилися про потребу такого заходу для об'єднання грошових систем двох країн.

Залишилося з'ясувати строки

виведення російської 14-ї армії з Республіки Молдова. Про це заявив посол Росії у Кишиневі В.Плечко. Він сказав, що договір про поетапне виведення російських військовослужбовців з республіки вже практично готовий.

Встановили дипломатичні відносини

з колишньою югославською республікою Македонією Великобританія і Федеративна Республіка Німеччина.

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

Фотофакт

По закінченні візиту в Душанбе командувач прикордонних військ Росії А.Ніколаєв заявив, що ситуація на таджицько-афганському кордоні залишається складною, але контрольованою. Разом з тим, сказав він, з настанням весни не виключена можливість активізації озброєної опозиції, загони якої дислокуються в прикордонних з Таджикистаном північних провінціях Афганістану, а також спроб проведення ними серії масштабних провокацій.

У ході візиту А.Ніколаєв обговорив з головою ВР Таджикистану Е.Рахмоновим, керівництвом республіки, а також з командуванням коаліційних миротворчих сил проблеми подальшого зміцнення таджицько-афганського кордону.

На знімку: бійці розвідроти російської 201-ї мотострілецької дивізії надають допомогу прикордонникам з охорони державного кордону.

Фото ІТАР-ТАРС.

Власкори повідомляють

Міліція забезпечила порядок

Десятки новеньких автомобілів, більшість яких іномарки, склали траурний кортеж. У місті Кара-Балта ховали місцевого злодія в законі, вбитого суперниками з ворогуючого угруповання. Присутність на похороні стількох «соратників» не випадкова: покійник контролював практично весь промисловий центр.

Про причини вбивства не кажуть ні карний розшук, ні самі «авторитети». Хоча і ті й інші переконані: буде вжито заходів у відповідь. До чого таке призведе, казати зайве. Тому в день похорону МВС проводило широкомасштабну операцію щодо перевірки його учасників. Знайдені в автомобілях суми грошей вражали уяву, але затримано було одиниці: тих, хто на похорон прибув зі зброєю й наркотиками. Решту ж мафіозі через відсутність складу злочину відпустили.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Проблеми

Що дозволено монархістам, те не дозволено циганам

Нещодавно кілька тисяч румунів зібралося біля будинку колишнього королівського палацу в Бухаресті, щоб відзначити 72-і роковини з дня народження свого короля у вигнанні Міхая. З приходом до влади комуністів він утік з Румунії і відтоді проживає за кордоном. Після повалення Чаушеску Міхай кілька разів намагався відвідати батьківщину, та власті вперто відмовляють йому у візі. «Монархія врятує країну!», «Геть президента Ілієску!» — скандував натовп.

Що дозволено монархістам, те не дозволено циганам, коментують спостерігачі цю ситуацію в Румунії, пов'язану з антициганськими настроями. Справді, зараз цигани, на відміну від монархістів, навряд чи наважаться вийти на вулицю, щоб висловити свій протест проти хвилі расизму, що заполонила країну. За даними соціологічних досліджень, опублікованих газетою «Эвентиментул зілей», 77 відсотків румунів ненавидять циганів. Недавно інформаційні агентства повідомили, що в одному з міст країни натовп румунів та місцевих угорців влаштував суд «лінча» над трьома громадянами циганського походження. За останні три роки було зареєстровано 29 випадків наруги над циганами, пограбовано й спалено понад 100 їхніх домівок.

Звідки така ненависть? Серед румунів існує думка, що в різкому стрибку злочинності винні саме цигани. За офіційними даними, циган у Румунії 410 тисяч чоловік. Але самі цигани вважають, що їх понад мільйон (населення Румунії — 22 мільйони чоловік). Соціологи Бухарестського університету заявляють, що 90 відсотків циган живуть у жахливих злиднях. Серед дорослого циганського населення майже 80 відсотків не мають ніякої професійної підготовки, з них лише 22 відсотки перебиваються випадковими заробітками. Фахівці тримаються думки, що саме безробіття та хронічне безгрішшя штовхають циган на злочини. Втім, зараз у Румунії за 300-відсотковоі інфляції скрутно живеться всім. І злодії є не тільки серед етнічних меншин. Але, очевидно, комусь вигідно на тлі загального зубожіння народу саме в циганах вбачати «козлів відпущення».

Спартак ТОЛОКА.

Закон України

Про Антимонопольний комітет України

ГЛАВА 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Антимонопольний комітет України

Антимонопольний комітет України є державним органом, покликаним забезпечувати відповідно до його компетенції державний контроль за дотриманням антимонопольного законодавства, захист інтересів підприємців та споживачів від його порушень.

Стаття 2. Утворення, підпорядкування та підзвітність Антимонопольного комітету України

Антимонопольний комітет України утворюється Верховною Радою України і підзвітний їй.

У своїй діяльності Антимонопольний комітет України підпорядкований Кабінету Міністрів України.

Стаття 3. Завдання Антимонопольного комітету України

Основними завданнями Антимонопольного комітету України є:

здійснення державного контролю за дотриманням антимонопольного законодавства;

захист законних інтересів підприємців та споживачів шляхом застосування заходів щодо запобігання і припинення порушень антимонопольного законодавства, накладення стягнень за порушення антимонопольного законодавства в межах своїх повноважень;

сприяння розвитку добросовісної конкуренції у всіх сферах економіки.

Стаття 4. Основні принципи діяльності Антимонопольного комітету України

Антимонопольний комітет України будує свою діяльність на принципах:

— законності;

— гласності;

— захисту прав господарюючих суб'єктів на засадах їх рівності перед законом та пріоритету прав споживачів.

Стаття 5. Законодавство про Антимонопольний комітет України

Антимонопольний комітет України у своїй діяльності керується Конституцією України, Законом України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності», цим Законом, іншими актами законодавства, а також міжнародними договорами та угодами.

Якщо міжнародним договором, у якому бере участь Україна, встановлено інші правила, ніж ті, що їх містить цей Закон, то застосовуються правила міжнародного договору.

ГЛАВА II. СТРУКТУРА, КОМПЕТЕНЦІЯ І ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 6. Система органів Антимонопольного комітету України

Антимонопольний комітет України утворюється у складі Голови та десяти державних уповноважених.

З числа державних уповноважених призначається перший заступник та два заступники Голови Антимонопольного комітету України.

Антимонопольний комітет України утворює територіальні відділення.

Антимонопольний комітет України і його територіальні відділення становлять систему органів Антимонопольного комітету України, яку очолює Голова Комітету.

Антимонопольний комітет України, його територіальні відділення є юридичними особами, мають розрахунковий та інші рахунки в установах банку, печатки із зображенням Державного герба України та своїм найменуванням.

Стаття 7. Компетенція Антимонопольного комітету України

Антимонопольний комітет України відповідно до покладених на нього завдань:

— контролює дотримання антимонопольного законодавства при створенні, реорганізації, ліквідації господарюючих суб'єктів, при перетворенні органів управління в об'єднання підприємців, придбанні часток (акцій, паїв), активів господарських товариств та підприємств; при здійсненні господарської діяльності підприємцями та при реалізації повноважень центральних та місцевих органів державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування щодо підприємців;

— розглядає справи про порушення антимонопольного законодавства та приймає рішення за результатами розгляду в межах своїх повноважень;

— звертається до суду чи арбітражного суду з позовами (заявами) у зв'язку з порушенням антимонопольного законодавства, надсилає правоохоронним органам матеріали про порушення законодавства, що містять ознаки злочину;

— дає рекомендації державним органам щодо проведення заходів, спрямованих на розвиток підприємництва і конкуренції;

— бере участь у розробці та вносить у встановленому порядку проекти актів законодавства, що регулюють питання розвитку конкуренції, антимонопольної політики та демонополізації економіки;

— бере участь в укладенні міждержавних угод, розробці і реалізації міжнародних проектів та програм, а також здійснює співробітництво з державними органами і неурядовими організаціями іноземних держав та міжнародними організаціями з питань, що належать до компетенції Антимонопольного комітету України;

— узагальнює практику застосування антимонопольного законодавства, розробляє пропозиції щодо його удосконалення;

— розробляє і організовує виконання заходів, спрямованих на запобігання порушень антимонопольного законодавства;

— систематично інформує населення України про свою діяльність;

— здійснює інші дії з метою контролю за дотриманням антимонопольного законодавства.

Стаття 8. Повноваження Антимонопольного комітету України

Антимонопольний комітет України в межах наданої йому компетенції має право:

визначати межі товарного ринку, а також монопольне становище підприємців на ньому;

давати підприємцям обов'язкові для виконання розпорядження про припинення порушень антимонопольного законодавства та про відновлення початкового стану, про примусовий поділ монопольних утворень, припинення неправомірних угод між підприємцями;

давати центральним та місцевим органам державної виконавчої влади, виконавчим органам місцевого і регіонального самоврядування обов'язкові для виконання розпорядження про скасування або зміну прийнятих ними неправомірних актів, про припинення порушень і розірвання укладених ними угод, що суперечать антимонопольному законодавству, забороняти або дозволяти створення монопольних утворень центральними та місцевими органами державної виконавчої влади, органами місцевого та регіонального самоврядування, а також господарюючими суб'єктами;

вносити у відповідні державні органи обов'язкові для розгляду подання щодо скасування ліцензій, припинення операцій зовнішньоекономічної діяльності підприємців у разі порушення ними антимонопольного законодавства;

накладати штраф у випадках, передбачених чинним законодавством;

розробляти і затверджувати з питань, що належать до його компетенції, нормативні акти, обов'язкові для виконання центральними та місцевими органами державної виконавчої влади, органами місцевого та регіонального самоврядування, підприємцями, їх об'єднаннями, контролювати їх виконання.

Стаття 9. Голова Антимонопольного комітету України

Голова Антимонопольного комітету України призначається Верховною Радою України за поданням Голови Верховної Ради України.

Голова Антимонопольного комітету України входить до складу Кабінету Міністрів України.

Строк повноважень Голови Антимонопольного комітету України — сім років.

Звільнення (відставка) Голови Антимонопольного комітету України протягом строку повноважень може мати місце лише за власним бажанням, а також у разі вчинення ним злочину, грубого порушення службових обов'язків і у зв'язку з неможливістю виконання обов'язків за станом здоров'я.

Голова Антимонопольного комітету України має право заявити про свою відставку Верховній Раді України після попереднього повідомлення про це Голови Верховної Ради України. Відставка Голови Комітету не тягне за собою складання повноважень державними уповноваженими Антимонопольного комітету України.

В усіх випадках питання про звільнення Голови Антимонопольного комітету України вирішується Верховною Радою України за поданням Голови Верховної Ради України.

Відставка Кабінету Міністрів України не тягне за собою відставку Голови Антимонопольного комітету України.

Голова Антимонопольного комітету України:

спрямовує діяльність Антимонопольного комітету України;

вносить у Верховну Раду України подання щодо призначення та звільнення з посади заступників Голови та державних уповноважених Антимонопольного комітету України;

розподіляє обов'язки між заступниками Голови та державними уповноваженими Антимонопольного комітету України;

затверджує структуру, штатний розпис і кошторис витрат на утримання Антимонопольного комітету України, структуру, загальну чисельність і фонд оплати праці працівників кожного територіального відділення;

є розпорядником бюджетних асигнувань на утримання і забезпечення діяльності Антимонопольного комітету України;

здійснює відповідно до законодавства прийняття, переведення та звільнення працівників апарату Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень, застосовує заходи заохочення та накладає дисциплінарні стягнення на працівників Комітету та його територіальних відділень;

утворює тимчасові адміністративні колегії Антимонопольного комітету України для розгляду справ про порушення антимонопольного законодавства, призначає їх голів;

видає обов'язкові для працівників Антимонопольного комітету України і його територіальних відділень накази, розпорядження, положення, інструкції та інші акти;

представляє Антимонопольний комітет України у відносинах з державними органами, органами місцевого і регіонального самоврядування, підприємцями, громадянами та їх об'єднаннями;

здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

Голова Антимонопольного комітету України за вимогою Верховної Ради України, але не рідше одного разу на рік, звітує перед Верховною Радою України про діяльність Комітету.

Голова Антимонопольного комітету України має статус державного уповноваженого, передбачений цим Законом.

Стаття 10. Заступники Голови Антимонопольного комітету України

Заступники Голови Антимонопольного комітету України виконують за дорученням Голови окремі його функції і заступають Голову Комітету у разі його відсутності або неможливості здійснення ним своїх повноважень.

Стаття 11. Державні уповноважені Антимонопольного комітету України

Державні уповноважені Антимонопольного комітету України призначаються на посаду Верховною Радою України за поданням Голови Антимонопольного комітету України строком на сім років.

Державні уповноважені не можуть призначатися більше ніж на два строки підряд.

Державним уповноваженим може бути громадянин України, який досяг 30 років, має вищу, як правило, юридичну чи економічну освіту, стаж роботи за фахом не менше 5 років протягом останніх 10 років.

Державні уповноважені є членами Антимонопольного комітету України як вищого колегіального органу.

Державні уповноважені очолюють або входять до складу адміністративних колегій, виконують інші обов'язки за дорученням Голови Антимонопольного комітету України.

Стаття 12. Територіальні відділення Антимонопольного комітету України

Для реалізації завдань, покладених на Антимонопольний комітет України, у Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі утворюються територіальні відділення Антимонопольного комітету України, повноваження яких визначаються Комітетом у межах його компетенції. В разі необхідності територіальні відділення можуть утворюватися в інших адміністративно-територіальних одиницях.

Територіальні відділення діють на основі Положення, що затверджується Антимонопольним комітетом України.

Територіальне відділення Антимонопольного комітету України очолює голова територіального відділення. Голова територіального відділення та його заступник призначаються Головою Антимонопольного комітету України. Заступник голови територіального відділення призначається Головою Комітету за поданням голови територіального відділення.

Голова територіального відділення Антимонопольного комітету України в Республіці Крим призначається за погодженням з Верховною Радою Республіки Крим.

Голова територіального відділення має права і несе обов'язки в межах своїх повноважень відповідно до цього Закону та Положення, зазначеного у частині другій цієї статті.

Стаття 13. Засідання Антимонопольного комітету України

Засідання Антимонопольного комітету України є формою роботи Комітету як вищого колегіального органу.

Антимонопольний комітет України на своїх засіданнях: розглядає та приймає рішення по справах, підвідомчих Комітету;

переглядає за поданням Голови Комітету рішення державних уповноважених або адміністративних колегій Комітету;

схвалює найважливіші відомчі нормативні акти, видання яких належить до повноважень Антимонопольного комітету України, розглядає пропозиції щодо змін чинного законодавства за результатами узагальнення практики застосування антимонопольного законодавства;

розглядає проекти звітів про діяльність Комітету для подання їх Верховній Раді України;

розглядає положення про дорадчі органи Комітету та їх склад;

утворює постійно діючі адміністративні колегії;

заслуховує державних уповноважених, голів територіальних відділень та звіти керівників підрозділів апарату Комітету.

У засіданнях Антимонопольного комітету України можуть брати участь голови територіальних відділень з правом дорадчого голосу.

(Продовження на 5 стор.)

Постанова Верховної Ради України

Про порядок введення в дію Закону України «Про Антимонопольний комітет України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію Закон України «Про Антимонопольний комітет України» з дня його опублікування.

2. До приведення законодавства у відповідність із Законом України «Про Антимонопольний комітет України» чинні акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Доручити комісіям Верховної Ради України з питань економічної реформи і управління народним господарством, у питаннях законодавства і законності разом з Кабінетом Міністрів України підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України:

до 1 січня 1994 року — проекти законів України про внесення змін і доповнень до Конституції (Основного Закону) України; про внесення змін та доповнень до Закону України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності», про внесення змін та доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення;

до 1 лютого 1994 року проект Антимонопольного процесуального кодексу України.

4. Кабінету Міністрів України:

до 1 січня 1994 року підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення законодавчих актів у відповідність із Законом України «Про Антимонопольний комітет України»;

привести рішення Уряду України у відповідність з цим Законом, а також забезпечити перегляд і скасування міністерствами і іншими центральними органами державної виконавчої влади їх нормативних актів, що суперечать цьому Закону;

передбачити на 1993 рік та наступні роки виділення необхідної кількості транспорту та обчислювальної техніки, інших матеріально-технічних ресурсів, лімітів на житлове будівництво, фінансування витрат для забезпечення діяльності Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень;

разом з Урядом Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, виконавчими комітетами місцевих Рад народних депутатів виділити у другому півріччі 1993 року територіальним відділенням Антимонопольного комітету України службові приміщення, необхідні для їх розміщення і функціонування.

5. Антимонопольному комітету України в місячний термін затвердити тимчасові правила розгляду справ про порушення антимонопольного законодавства, які діють до прийняття відповідних законодавчих актів.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ

м.Київ
26 листопада 1993 року

Закон України

Про Антимонопольний комітет України

(Закінчення. Початок на 4 стор.)

Стаття 14. Адміністративні колегії Антимонопольного комітету України

Для розгляду окремих справ про порушення антимонопольного законодавства утворюються постійно діючі та тимчасові адміністративні колегії, які формуються з державних уповноважених та голів територіальних відділень Антимонопольного комітету України в складі не менше трьох осіб.

Адміністративні колегії формуються за галузевим, регіональним або іншими принципами.

Голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, який є членом адміністративної колегії, при прийнятті рішень має рівні права з державними уповноваженими, що входять до складу колегії.

Стаття 15. Апарат Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень

Організаційну, технічну, аналітичну, інформаційно-довідкову та іншу роботу по забезпеченню діяльності Антимонопольного комітету України, його територіального відділення, а також підготовку матеріалів для розгляду справ про порушення антимонопольного законодавства здійснює апарат відповідно Антимонопольного комітету України або його територіального відділення.

Положення про структурні підрозділи апарату Антимонопольного комітету України затверджує Голова Комітету.

ГЛАВА III. СТАТУС ДЕРЖАВНОГО УПОВНОВАЖЕНОГО ТА ГОЛОВИ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ВІДДІЛЕННЯ АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 16. Права та обов'язки державного уповноваженого, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України

Державний уповноважений Антимонопольного комітету України відповідно до законодавства має право:

безперешкодно входити на підприємства, в установи, організації за службовим посвідченням та мати доступ до документів і інших матеріалів, необхідних для проведення перевірки;

вимагати усних або письмових пояснень посадових осіб та громадян;

вимагати для перевірки дотримання антимонопольного законодавства необхідні документи та іншу інформацію у зв'язку з реалізацією його повноважень;

залучати за погодженням з відповідними центральними та місцевими органами державної виконавчої влади, органами місцевого та регіонального самоврядування, підприємствами і об'єднаннями їх спеціалістів, депутатів місцевих Рад народних депутатів для проведення перевірок та ревізій;

відповідно до розподілу обов'язків розглядати справи про порушення антимонопольного законодавства та приймати рішення за результатами розгляду в межах його повноважень;

представляти Комітет без спеціальної довіреності в суді чи арбітражному суді;

уповноважувати працівників апарату Комітету та його територіальних відділень здійснювати окремі повноваження, зазначені у цій статті.

Державний уповноважений, голова територіального відділення Антимонопольного комітету України зобов'язаний:

— точно виконувати вимоги чинного законодавства України, бути об'єктивним та неупередженим при реалізації своїх повноважень;

— направляти відповідним державним органам подання щодо порушень посадовими особами антимонопольного законодавства України.

Без згоди Антимонопольного комітету України державний уповноважений, голова територіального відділення не може входити до складу комісій, комітетів та інших утворень, що формуються центральними та місцевими органами державної виконавчої влади, а також органами місцевого та регіонального самоврядування.

Робота за сумісництвом державних уповноважених та голів територіальних відділень Антимонопольного комітету України (крім наукової та викладацької діяльності), а також пряме або опосередковане здійснення ними підприємницької діяльності забороняється.

Стаття 17. Незалежність державного уповноваженого Антимонопольного комітету України

Державний уповноважений Антимонопольного комітету України є незалежним у здійсненні покладених на нього повноважень щодо контролю за дотриманням антимонопольного законодавства та під час розгляду справ про його порушення.

Державний уповноважений Антимонопольного комітету України самостійно приймає рішення в межах своїх повноважень.

Державні уповноважені Комітету приймають рішення на засіданнях Антимонопольного комітету України та адміністративних колегій, мають рівні права і керуються тільки законом.

Стаття 18. Дисциплінарна відповідальність та звільнення з посади державного уповноваженого Антимонопольного комітету України

Державний уповноважений Антимонопольного комітету України може бути притягнений до дисциплінарної відповідальності (крім звільнення) на загальних підставах в порядку, встановленому законодавством України про працю.

Державний уповноважений Антимонопольного комітету України може бути звільнений з посади:

за станом здоров'я, який перешкоджає продовженню роботи;

за власним бажанням;

в разі грубого порушення службових обов'язків або вчинення ним злочину.

Звільнення державних уповноважених Антимонопольного комітету України провадиться Верховною Радою України за поданням Голови Антимонопольного комітету України.

Державний уповноважений Антимонопольного комітету України має право на відставку в порядку, визначеному чинним законодавством України.

ГЛАВА IV. ПРАВОВІ ОСНОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОВНОВАЖЕНЬ АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 19. Гарантії здійснення повноважень Антимонопольного комітету України

Антимонопольний комітет України здійснює свої повноваження з додержанням Конституції та законів України незалежно від центральних та місцевих органів державної виконавчої влади, органів місцевого та регіонального самоврядування, їх посадових осіб та підприємців, а також об'єднань громадян чи їх органів.

Втручання центральних та місцевих органів державної виконавчої влади, органів місцевого та регіонального самоврядування,їх посадових осіб, об'єднань громадян та їх представників в діяльність Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень забороняється, за винятком випадків, передбачених чинним законодавством.

Вплив у будь-якій формі на працівника Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень з метою перешкоджання виконанню ним службових обов'язків або прийняття неправомірного рішення тягне за собою відповідальність, передбачену законодавством.

Стаття 20. Відносини Антимонопольного комітету України з центральними та місцевими органами державної виконавчої влади, органами місцевого та регіонального самоврядування

З метою координації діяльності у питаннях розвитку конкуренції та демонополізації економіки Антимонопольний комітет України взаємодіє з центральними та місцевими органами державної виконавчої влади, органами місцевого та регіонального самоврядування.

Територіальні відділення Антимонопольного комітету України координують свою діяльність з місцевими державними адміністраціями, органами місцевого та регіонального самоврядування.

Центральні та місцеві органи державної виконавчої влади, органи місцевого та регіонального самоврядування зобов'язані погоджувати з Антимонопольним комітетом України рішення щодо демонополізації економіки, розвитку конкуренції та антимонопольного регулювання, а також одержувати згоду Комітету у визначеному ним порядку на створення, реорганізацію (злиття, приєднання), ліквідацію господарюючих суб'єктів та господарських товариств, створення асоціацій, концернів, міжгалузевих, регіональних та інших об'єднань підприємств, перетворення органів управління в зазначені об'єднання.

Стаття 21. Відносини Антимонопольного комітету України з органами прокуратури, засобами масової інформації

Антимонопольний комітет України та його територіальні відділення координують свою діяльність з питань виявлення, запобігання та припинення порушень антимонопольного законодавства з органами прокуратури.

Антимонопольний комітет України та його територіальні відділення взаємодіють із засобами масової інформації та громадськими організаціями у роботі щодо запобігання порушень антимонопольного законодавства.

Стаття 22. Обов'язковість виконання вимог державних уповноважених та голів територіальних відділень Антимонопольного комітету України

Вимоги державних уповноважених та голів територіальних відділень Антимонопольного комітету України в межах їх повноважень є обов'язковими для виконання у визначені ними строки, якщо інше не передбачено чинним законодавством.

Невиконання законних вимог державного уповноваженого або голови територіального відділення Комітету тягне за собою передбачену законом відповідальність.

Документи, статистична та інша інформація, необхідні для здійснення контролю за дотриманням антимонопольного законодавства та розгляду справ про його порушення, надаються на вимогу державного уповноваженого, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України безкоштовно.

Інформація, доступ до якої обмежено законодавством, одержана державним уповноваженим, головою територіального відділення Антимонопольного комітету України, використовується ним відповідно до чинного законодавства.

Стаття 23. Процесуальні засади діяльності Антимонопольного комітету України

Діяльність щодо виявлення попередження та припинення порушень антимонопольного законодавства здійснюється Антимонопольним комітетом України, адміністративними колегіями, державними уповноваженими та головами територіальних відділень Комітету з додержанням процесуальних засад, визначених законодавчими актами України.

Порядок розгляду Антимонопольним комітетом України та його територіальними відділеннями справ про порушення антимонопольного законодавства повинен забезпечувати дотримання прав і законних інтересів громадян, підприємців і держави.

Стаття 24. Рішення Антимонопольного комітету України

Антимонопольний комітет України, державні уповноважені, адміністративні колегії та голови територіальних відділень Комітету в межах своїх повноважень приймають розпорядження та постанови, які є обов'язковими для виконання.

З питань примусового поділу монопольних утворень, а також накладання штрафів на підприємців за порушення антимонопольного законодавства Антимонопольний комітет України, адміністративні колегії, державні уповноважені та голови територіальних відділень Комітету виносять відповідні постанови.

В разі порушень антимонопольного законодавства підприємцями, посадовими особами центральних та місцевих органів державної виконавчої влади, органів місцевого та регіонального самоврядування, керівниками підприємств (об'єднань, господарських товариств тощо) державні уповноважені та голови територіальних відділень Комітету складають протоколи про порушення антимонопольного законодавства відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення. Інформація про рішення Антимонопольного комітету України друкується в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Стаття 25. Звернення до суду, арбітражного суду

З метою захисту інтересів держави, споживачів та підприємців Антимонопольний комітет України та державні уповноважені Комітету у зв'язку з порушенням антимонопольного законодавства державними органами, юридичними та фізичними особами подають заяви (позови) до суду чи арбітражного суду, в тому числі про:

визнання недійсними актів центральних та місцевих органів державної виконавчої влади, органів місцевого та регіонального самоврядування та припинення ними дій, що обмежують конкуренцію, в разі невиконання ними у встановлені строки розпорядження Антимонопольного комітету України про скасування неправомірних актів, припинення правопорушень тощо;

відшкодування збитків, заподіяних порушенням антимонопольного законодавства;

вилучення прибутку, незаконно одержаного суб'єктами підприємницької діяльності в результаті порушення антимонопольного законодавства;

з інших підстав, передбачених чинним законодавством, а також надсилають до суду протоколи про адміністративні порушення для накладання штрафів на посадових осіб відповідно до чинного законодавства.

ГЛАВА V. ІНШІ ПИТАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ

Стаття 26. Науково-методичне забезпечення діяльності Антимонопольного комітету України

Для підготовки рекомендацій з питань організації та діяльності Антимонопольного комітету України, методології і методики здійснення контролю за дотриманням антимонопольного законодавства, розробки пропозицій щодо його застосування та удосконалення, а також з інших питань Антимонопольний комітет України створює дорадчі органи, проводить техніко-економічні та наукові дослідження, залучає експертів та консультантів, готує кадри за спеціальними програмами.

Стаття 27. Чисельність, штатний розпис та фонд оплати праці працівників Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень

Гранична чисельність та фонд оплати праці працівників Антимонопольного комітету України і його територіальних відділень визначаються Головою Комітету за погодженням з Президією Верховної Ради України.

Штатний розпис Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень затверджуються відповідно Головою Комітету та головами територіальних відділень в межах виділених асигнувань.

Умови оплати праці Голови Антимонопольного комітету України, державних уповноважених голів територіальних відділень Комітету визначаються Президією Верховної Ради України.

Стаття 28. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення Антимонопольного комітету України

Фінансування Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень здійснюється за рахунок коштів державного бюджету. Розмір цих асигнувань щорічно встановлюється Верховною Радою України при затвердженні державного бюджету.

Кошторис витрат на утримання Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень затверджується відповідно Головою Антимонопольного комітету України та головами територіальних відділень в межах виділених асигнувань.

Місцеві органи державної виконавчої влади, місцеві Ради народних депутатів забезпечують відповідні територіальні відділення Антимонопольного комітету України необхідними службовими приміщеннями на умовах оренди протягом місяця після утворення територіальних відділень.

Транспортними і матеріально-технічними засобами Антимонопольний комітет України забезпечується за рахунок державного бюджету України в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 29. Охорона особистих і майнових прав працівників Антимонопольного комітету України

Працівники Антимонопольного комітету України при виконанні службових обов'язків є представниками державної влади. Їх особисті і майнові права охороняються законом нарівні з працівниками правоохоронних органів.

Стаття 30. Посвідчення працівника Антимонопольного комітету України

Державні уповноважені, голови територіальних відділень, відповідальні працівники Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень мають службове посвідчення. Положення про службове посвідчення працівника Антимонопольного комітету затверджується Президією Верховної Ради України.

Президент України Л.КРАВЧУК

м.Київ
26 листопада 1993 року

ЧИМ КЕРУЄ УРЯД ЗА УМОВ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Точка зору

Основною тезою декотрих ідеологів перебудови економіки України є відмова від державного управління народним господарством під приводом того, що ринкова економіка самокерована. Ця теза науково необґрунтована, хибна, котра випливає хоча б з того, що держава в особі свого уряду несе повну відповідальність за життя й розквіт українського народу, які насамперед визначаються станом економіки України. Життя переконливо свідчить про правильність висловленої відомим зарубіжним вченим Л.Малкерном думки про те, що: «Не може бути більш гнітючої слабкості для будь-якої великої нації у 80-і роки, ніж неспроможність визначити роль своєї держави у економіці».

За умов інституту держави практика світового господарювання не знає такої ринкової економіки, у якій підприємства визначали б ціни, обсяги споживання матеріальних, трудових й фінансових ресурсів та випуску продукції лише під впливом попиту й пропозиції (стихійно).

У СРСР держава була монопольним господарем засобів і предметів виробництва і здійснювала жорстко централізоване управління народним господарством, яке грунтувалося на директивних планових завданнях. Тепер в Україні, та й в інших країнах — колишніх республіках СРСР, — державу різко виведено зі сфери економіки під приводом створення вільного від її диктату ринкового господарства. Це призвело до катастрофічного й такого, що посилюється, зубожіння населення, скорочення обсягів виробництва й дикого зростання цін.

За умов капіталістичного господарства державі належить лише те, що вона придбала за кошти державного бюджету під час деприватизації й одержавлення. Державна власність у багатьох країнах капіталу становить до 1/5 суспільного багатства.

Природно, що цією своєю власністю держава з допомогою найманих менеджерів керує прямо й безпосередньо, аж до оперативного втручання. Проте разом з цим держава, порядкуючи державним бюджетом, котрий у багатьох країнах становить до половини й більше валового національного продукту (ВНП) (див. табл.), непрямими методами керує й приватним сектором економіки країни.

Коли в економіці колишнього СРСР мав місце централізм натурально-речовий, то у розвиненій ринковій економіці його замінює централізм фінансовий, грошововартісний. Причому в монографії, яку видано 1991 року в Англії під назвою «Економіка катастроф», її автори Д.Штурман та С.Тіктін стверджують, що в США, Японії, Західній Європі в управлінні господарством більше реального централізму, ніж було у нас.

Маючи монопольне право на емісію грошей і прирівняних до них цінних паперів, держава звичайно несе відповідальність за грошово-вартісні характеристики економічних процесів, що відбуваються, керує ними. Але ці характеристики тісно взаємопов'язані з натурально-речовими характеристиками. В сталій економіці, яка не потерпає від серйозних структурних змін, сталі і зв'язки між натурально-речовими та грошововартісними показниками. Знаючи ці зв'язки, держава прямо керує грошово-вартісними показниками, використовуючи грошово-вартісні важелі впливу на товаровиробника, здійснює контроль цін, особливо на товари першої потреби, зокрема на продукцію сільського господарства (так, у США систему державного регулювання фермерських цін, яка лежить в основі всієї системи ціноутворення на продукти, запроваджено в практику в 1933 р.), і тим самим посередньо управляє натурально-речовими показниками.

А якщо держава не бере на себе ці функції, то вона не може ефективно здійснювати і своє право на грошову емісію, що проявляється в наростанні в економіці інфляційних процесів. Це підтверджує практика проведення реформ в усіх державах-членах СНД. США ще наприкінці 20-х — на початку 30-х років відмовилися від суто ринкового механізму структурної перебудови економіки країни з метою впровадження новітніх досягнень НТП. Відомий учений Я.Певзнер у опублікованій у журналі «Мировая экономика и международные отношения» №3 за цей рік рецензії на монографію Кемпбелла Р.Макконнелла і Стенлі Л.Брю «Экономика. Принципы, проблемы и политика» пише: «Саме в США на початку 30-х років було висунуто теорію управлінської революції, що відобразила розпочату ще в 20-ті роки трансформацію капіталістичного підприємництва — підвищення ролі управлінців за витіснення на другий план власників капіталу. В межах індустріальних країн, за всіх наявних національних різновидів, цей процес набув всесвітнього характеру, причому в цьому плані ряд держав Західної Європи та Японія явно випередили США»

Три чверті національного доходу США перерозподіляють через державні інститути. Держави провідних капіталістичних країн здійснюють від 1/3 до 1/2 усіх вкладень в основний капітал, забезпечують від 2/3 всіх витрат на наукові дослідження і розробки.

Важливе також питання про те, чи посилюється чи послаблюється діяльність держави за умов становлення і функціонування ринку. А що становлення ринку вимагає передусім проведення грошової реформи і структурної перебудови економіки, ефективне здійснення якої пов'язано з державним програмуванням, то на початковому етапі становлення ринку роль держави безумовно має посилюватися. Але й за умов функціонування ринку спостерігається не послаблення ролі держави, а лише зміна форм її впливу на економіку. На користь цього висновку говорять наведені у табл. дані, що свідчать про централізацію дедалі зростаючої частини ВНП у державному бюджеті, тобто про посилення ролі державного управління.

Отже, досвід розвинених західних країн вказує на справедливість теоретичного твердження, що держава, здійснюючи монополію на грошову емісію, не може бути виведена зі сфери економіки, а заклики до цього рівнозначні закликам до її послаблення і можливого руйнування. Це підтверджує і відомий японський вчений, президент «Інституту фундаментальних досліджень Ніссей» Такасі Хосомі, називаючи у своєму інтерв'ю ("Комсомольская правда", 19 серпня ц.р.) скорочення втручання держави в особисте життя великою помилкою, що зводить її діяльність лише до друку дедалі більшої кількості паперових грошей. Тому економічні процеси, що відбуваються в Україні, мають бути визнані за незаконні, що руйнують державу. Та й взагалі незрозуміло, як могли наші декотрі економісти- політики додуматися до того, щоб посилено пропагувати ідею «роздержавлення», тобто за наших умов фактично економічного руйнування незалежної молодої Української держави, що лишень стає на ноги!

Перехід до ринкової економіки має здійснюватися передусім шляхом радикальної реформи державного управління, покликаного забезпечити структурну перебудову народного господарства України. До того ж спочатку перевага має надаватися адміністративним важелям впливу на економіку з наступним і поступовим перетворенням, заміною на економічні, фінансові важелі. І що особливо істотно — без перенесення усіх складнощів перехідного періоду лише і цілком на плечі трудящих і злочинного збагачення «обраних».

Як основні заходи плану переходу до ринку слід передбачити: а) проведення грошової конфіскаційної реформи з декларуванням доходів та їх джерел і з вилученням неправедно нажитих коштів; б) розділення готівкового і безготівкового грошових обігів; в) введення заборони на вільне ходіння і нелегальний обмін грошей інших держав; г) введення державної монополії на зовнішню торгівлю і державного контролю надходжень і витрат валютних коштів; д) відновлення для державного сектора прямого директивного планування і управління зі встановленням на частину предметів народного вжитку карткової системи розподілу; е) створення економічних і правових передумов для розвитку приватного сектора за рахунок інвестування чесно нажитих громадянами країни капіталів і іноземних капіталів (за умови встановлення економічно правильного курсу долара щодо національної грошової одиниці) у ті галузі народного господарства, що будуть визначати обличчя оновленої країни; є) планомірну приватизацію державних виробництв і галузей народного господарства, які відповідно до реструктуризації економіки мають скорочуватися.

Зазначені заходи мають втілюватися у життя комплексно, системно, а пункти е) та є) — і на вельми тривалому відрізкові часу. Особливо відзначимо необхідність суворого нормування в забезпеченні населення України предметами першої необхідності шляхом введення карткової системи, яка вимагатиме від уряду за рахунок створення відповідної системи цін і оплати праці (доходів) забезпечення всім без винятку громадянам України можливості викупити той мінімум продуктів харчування, який їм належить, а також ліки та одяг і завдяки цьому вижити в нинішніх штучно створених через повну некомпетентність можновладців нестерпних умовах існування. Поступове реформування структури народного господарства України має здійснюватися в тісному зв'язку з усіма республіками колишнього СРСР з поступовим завоюванням західних ринків зі збереженням і зміцненням становища на традиційних (колишньому радянському) ринках. Не можна допустити того, щоб Україна та інші держави-члени СНД втратили взаємодовіру і реалізували плани створення своїх виробництв, що практично ліквідують розподіл праці і кооперацію у рамках колишнього СРСР.

Олександр РАДЗІЄВСЬКИЙ,
доктор економічних наук,
старший науковий співробітник Інституту економіки АН України.

Частка державних видатків у валовому внутрішньому продукті в %

Країни	1960	1970	1980	1990	1991	1992	1993
США	28,8	32,7	35,0	36,1	36,2	36,7	36,1*
Японія	19,0	19,3	32,4	31,5	31,7	32,0	31,9*
ФРН	35,6	38,6	48,3	46,0	49,1	50,0	49,0
Франція	37,0	38,9	46,4	49,9	50,2	50,3	50,4
Великобританія	34,2	39,2	45,4	39,8	39,8	41,3	41,5
Італія	30,5	34,2	46,1	53,0	53,3	53,5	53,8
Канада	30,0	35,7	41,0	44,8	46,1	45,2	46,0*
Середні показники По семи провідних країнах	30,1	32,8	39,3	43,1	43,8	44,1	45,2
По країнах Європейського співтовариства (ЄС)	34,2	38,2	47,8	49,0	48,9	49,0	48,5
По країнах Організації співроб. і розвитку	29,6	32,7	40,2	43,2	42,1	43,1	43,9

* оцінка авторів

Фінанси зарубіжних корпорацій: Навч. посібник (В.М.Суторміна, В.М.Федосов, Н.С.Рязанова; зав. ред. В.М.Федосова. -К.: Либідь, 1993. С.13.

Якщо банки не надаватимуть кредитів, то навіщо вони потрібні?

Нещодавно обласні управління Національного банку та комерційні банки України облетіла телеграма, підписана в.о.прем'єр-міністра Ю.Звягільським та головою правління НБУ В.Ющенком, у якій ішлося про те, що в зв'язку з надзвичайно тяжким фінансовим становищем в Україні з 2 грудня до кінця поточного року забороняється видача установами банків будь-яких кредитів. За виконання даного розпорядження (згідно з телеграмою) несуть персональну відповідальність керівники установ банків і в разі його порушення притягатимуться до кримінальної відповідальності.

На думку фахівців, ця телеграма зародилася у надрах НБУ і її мета — за рахунок комерційних банків покрити пільгові кредити, що їх надано було шахтарям, підприємствам ВПК, колгоспам. Причому, роблячи це, НБУ прикривається твердженням, нібито комерційні банки, надаючи кредити, розкручують інфляцію. Проте банкіри запевняють, що головним джерелом інфляції є насамперед НБУ, оскільки саме він надає незабезпечені кредити. В той же час надмірне зловживання такими діями з боку комерційних банків призведе останні до банкрутства. Крім цього існують ще так звані напівдержавні банки («Україна», «Промінвестбанк», «Ощадбанк», «Ексімбанк»), котрі входили колись до структури НБУ. Саме за їх посередництва надавалися пільгові кредити підприємствам ВПК, що мали йти нібито на конверсію, а насправді використовувалися для виплати заробітної плати. Тож випустивши за минулий рік 19 трильйонів емісійних карбованців і підкинувши їх на «прокорм» дотаційним структурам,НБУ тепер хоче примусити й комерційні банки робити те саме. Отже, інфляцію спричиняють не кредити, а їх неповернення. Хіба змінилося щось від того, що давали дешеві кредити селу? Це породило лише тимчасові ілюзії про поліпшення справ, а насправді гроші, не дійшовши до села, потрапили до комерційних структур, бо, як влучно висловився заступник голови правління Укрінбанку Я.Солтис, «Корови грошей не їдять».

Яких наслідків від виконання цієї телеграми можна очікувати? В першу чергу це негативно відіб'ється на діяльності комерційних банків, оскільки заборона кредитування, встановлення кредитних стель ставить їх за межу існування. А по-друге, не виключена можливість зупинки виробництва та різкого стрибка цін. У зв'язку з цим Асоціація комерційних банків надіслала до Кабінету міністрів та НБУ протест з приводу цієї телеграми. Якщо метою реалізації положень згаданої телеграми, йдеться у ньому, є мобілізація ресурсів на рахунках комерційних банків з наступною конфіскаційною чи фіскальним переадресуванням, то, очевидно, що негативні наслідки перевищать передбачуваний позитивний ефект. Перш за все буде паралізовано виробничу діяльність підприємств у зв'язку з відсутністю оборотних коштів і неможливістю працювати за факторингом. Підприємства торгівлі за такої ситуації змушені будуть зупинитися взагалі. Банки, через відсутність основного джерела своїх доходів — відсотків за надані кредити, розриватимуть договори про залучення вільних грошових коштів підприємств і населення на платній основі й відмовляться від плати по залишках на рахунках. У свою чергу бюджет через згортання кредитної діяльності банків може не отримати до кінця року жодного карбованця, тому що накопичений банками за четвертий квартал доход повністю піде на виплату відсотків та на штрафи за невиконання зобов'язань відповідних договорів. Таким чином буде поставлено хрест на чи не єдиній структурі, яка поки що працює у державі.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ІЛТА КИЇВ

офіційний імпортер автомобілів «Пежо» продовжує формування мережі центрів з продажу й обслуговування автомобілів.

Запрошуємо до співробітництва підприємства, що мають:

— недержавну форму власності;

— кошти для інвестицій (у т.ч. ВКВ) у спільний проект;

— власні приміщення для організації постійно діючого автосалону, сполученого з офісом (центр міста), і станції технічного обслуговування;

— досвід дрібнооптової й роздрібної торгівлі автомобілями та іншою складною технікою. Насамперед наша увага звернена до Донецька, Запоріжжя, Одеси, Херсона, Вінниці, Кіровограда, Сімферополя та інших центрів України.

Просимо надсилати свої пропозиції до 10 січня 1994 р. за адресою:

252001, Київ, пров. Т. Шевченка, 12, Ілта Київ («Пежо»), або по факсу: (044) 290-42-74.

Додаткова інформація по телефонах:

(044) 290-42-48, 290-42-70.

PEUGEOT ilta KIEV OFFICIAL IMPORTER

Денир Совместное латвийско-белорусское предприятие

предлагает:

- *автомобили РАФ всех модификаций;*
- *оригинальные и надежные наручные часы Минского часового завода "Луч";*
- *высококачественные изделия из трикотажа (платья, джемперы и т.д.);*
- *хорошо известные ковры Витебской и Брестской фабрик.*

Рассмотрим любые предложения о взаимовыгодном сотрудничестве.

Тел./ факс в Минске: (0172) 66-02-72, 66-86-06.

Фирма «ЯТРАНЬ»

реализует электро-механические пишущие машинки «Ятрань» с русским, русско-украинским и латинским шрифтом.

Электронные пишущие машинки «Элема» с русско-латинским, украинско-латинским и русско-украинским шрифтом.

Тел. 412 - 16 - 70.

Панове!

Різдв'яний розпродаж закінчується.

mazda

8 модифікацій

20% знижки

до 3000 $ економії

Лише до Нового року

Сервіс і гарантії - традиційні

Ціна базової моделі "МАЗДА - 323" 12 990 $

Подаруй собі "Мазду" на Різдво!

☎ **Наші телефони:**

у Києві:	(044) 550-02-03; 553-28-26
у Дніпропетровську:	(0562) 76-40-58; 65-04-44
у Донецьку:	(0622) 61-27-21; 90-34-51
у Луганську:	(0642) 54-15-46; 55-37-35
в Одесі:	(0482) 21-76-51
у Харкові:	(0572) 22-61-35

□ кредитование под депозит клиента	(0132) 325238
□ наличная валюта за безналичную	325220
□ кодирование счета	326075
□ доставка наличной валюты клиенту	331541
□ покупка-продажа валюты за карбованцы	601250
□ ведение валютных операций по всему миру	325208
□ представление финансовых интересов в Балтии	331970
□ финансовые операции в России	321341

paRex BANK *Рига*

Телекс 161207 PAREX SU,
факс/авт. (0132) 215201
телетайп 161493 BNK

МЫ БЛИЖЕ ЧЕМ ШВЕЙЦАРИЯ!

НОВЫЕ ЦЕНЫ на расходные материалы

		розничн.цена	оптов.цена
ДИСКЕТЫ	TDK 3.5" HD	1.05 $	0.85 $
	TDK 5.25" HD	0.75 $	0.65 $
	BASF 5.25" HD	0.74 $	0.64 $
КАРТРИДЖИ к матричным принтерам	OKI ML-182/183	2.51 $	2.10 $
	STAR LC-15	3.36 $	2.90 $
	HDP 920	3.00 $	2.70 $
	EPSON 1050	3.94 $	3.50 $
ЗАЩИТНЫЕ ФИЛЬТРЫ (стекло)	GUIDE	7.70 $	6.50 $

Оптовые цены приведены на условиях CIF Киев. Форма оплаты любая. Клиентам оказываем услуги по конвертации карбованцев в валюту.

"КОМПЬЮТЕРЫ+ПРОГРАММЫ"

КИЕВ, БУЛ. Л.УКРАИНКИ, 34 (044) 2956022, 2955472, 2721315

Для банков детекторы валюты

CASHSCAN

Оплата: 380 тыс. рос. руб. 250 — 290 $ США

Возможна оплата в украинских карбованцах.

Тел/факс: (0412) 24-07-16.

СРОЧНО РЕАЛИЗУЕМ:

автомобили КрАЗ, автокраны, топливозаправщики, тракторы ЮМЗ, прокат черных металлов, сварочные электроды.

Телефоны в Днепропетровске: (0562) 92-80-64; 47-49-56; 99-72-86.

По металлу 67-64-55.

Государственное производственное объединение **«ПРОЭКС»** реализует со склада в Днепропетровске оптовые партии пиломатериалов хвойных пород:

ШПАЛЫ ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНЫЕ ШИРОКОЙ КОЛЕИ (непропитанные);

брус сечением 150 х 150 мм длиной 3 — 4 метра;

ДОСКА обрезная и необрезная 40 — 60 мм;

ОБНАЛИЧНИКИ И ПЛИНТУС.

Форма оплаты — любая.

Наш адрес: 320070, Днепропетровск, пр.К.Маркса, 60, каб. 529.

Телефоны: (0562) 44-06-23, 45-21-32.

Факс: 44-06-23.

Навіщо ми говоримо про голодомор? Тому, що правда про якусь подію — кінець минулого і початок майбутнього

Історія: голодомор-33

Це потрібно живим...

У зв'язку з цим я хочу повернутися до передісторії проведення Днів Скорботи і Пам'яті у зв'язку із 60-річчям страшного лихоліття в Україні — голодомору 32-33 років. Ще напередодні і вченими, і політиками, і простими громадянами висловлювалися побоювання: чи не спацює проведення цих днів на зниження психологічного тонусу суспільства і чи доречно тепер відкривати таку трагічну сторінку історії?

Починаючи з першої п'ятирічки, режим міг тріумфувати над особистістю, чия думка і чиє значення було зведене до нуля. У 33-му році держава могла тріумфувати перемогу над цілою нацією. Швидкими темпами творилося атомарне суспільство, в якому все прораховувалось наперед, у якому не могло бути несподіваних збоїв. Єдине, чого не завбачили кремлівські правителі —пам'яті народу. Могутнього, незнищенного джерела сили і духу. На мою думку, розвал радянської імперії — наслідок апокаліптичного вияву народної пам'яті. Люди мовчали, але все пам'ятали, люди не знали, але хотіли знати. Досить було лише простим запитанням: «Хто ми? Що з нами трапилось?» прорватися на поверхню свідомості за часів так званої горбачовської перебудови — і настав кінець продуманій і викінченій системі насильства. Настав кінець страху.

Я вважаю, що під час проведення Днів скорботи були нарешті злиті роз'єднані ланки народної пам'яті в один нерозривний ланцюг. І стало зовсім не пояснюючим фахівцям історії, а мільйонам народних мас, що голодомор 32-33 років — то ціна втрати української державності, української самосвідомості у двадцятих роках. Голодомор, як мені видається, вирішальний пункт української історії.

Голод знищив не лише економіку України, а й її духовну опору.

Під час проведення різноманітних заходів у рамках відзначення сумної дати часто виникали дискусії з приводу майбутніх організаційних моделей дослідження голодомору. Було висловлено чимало пропозицій та думок. Усі вони в основному зводились до трьох проектів: організація міжнародного трибуналу, створення парламентської комісії та організація Інституту геноциду, який включав би музейний і меморіальний комплекси. За великим рахунком, маючи кошти, можна було би вести роботу за всіма трьома векторами. Але сьогодні в Україні потрібно виходити не з добрих побажань, а з реальних фінансових можливостей і потреб. Тому візьму на себе сміливість трохи зупинитися на перевагах і недоліках кожного варіанту окремо. І хочу сподіватися, що такий аналіз ніхто не сприйме як втручання у внутрішні справи чужої держави. Доброзичливість і увага, з якими зустрічають сьогодні представники влади і прості люди роботу Комісії американського конгресу, виконавчим директором якої я працював, дають підставу сподіватися на правильне розуміння моїх міркувань.

Перший варіант. Організація міжнародного трибуналу. Голодомор — справді одна з найбільших трагедій, що їх пережила людська цивілізація протягом усього свого існування. Це був геноцид сталінського режиму проти народу України, проти елементів державності, які у 32-33 роках ще зберігались на цій землі. Це був злочин кримінальний, злочин проти цілого народу, злочин проти людства. І в цьому більш-менш переконалися сьогодні всі сущі в Україні.

Але, підходячи до організації міжнародного трибуналу, не можна не зважати на міжнародну громадську думку, яка досі ще не сформована на Заході щодо цього моменту української історії. Більшість західних радянологів виховала у так званій традиційній схемі «общерусской истории» східних слов'ян. Я на особистому прикладі переконався, які складнощі виникають у західних університетах у тих учених, котрі, вивчаючи історію України, відходять від цієї схеми. Так, на міжнародному рівні Україну як державу визнали практично всі держави світу, встановили з нею дипломатичні відносини. Але існує інерція міжнародної гуманітарної думки, тож процес визнання і усвідомлення української історії, української культури тільки-но починається. В західній пресі не так уже й багато публікацій з цієї теми, а ті, що вряди-годи з'являються, дуже часто мають відверто проросійський характер. Головна увага звернута на Росію, про Україну як таку чимало навіть дипломованих фахівців чи то не чули, чи то чули щось дуже приблизне. Це гірко, але отакі реалії сьогоднішнього світу. Закрите суспільство колишнього Радянського Союзу не давало практично ніякої іформації про Україну.

І тому у мене є серйозні підстави сумніватися, що організація найближчим часом міжнародного трибуналу стане ефективним заходом, у якому переможе істина.

Національний аспект голодомору потрібно уважно вивчити і проаналізувати під кутом зору науки про геноцид, добре розвинутої на Заході і практично невідомої тут, в Україні.

Другий варіант. Організація комісії українського парламенту з проблем голодомору. Це, звісно, піднесе престиж науковців, які досліджують цю складну проблему. Дозволить узяти під контроль публікації, пов'язані з нею, провести збирання свідчень очевидців, документів. Тут я маю досвід. Комісія американського конгресу пішла шляхом переслуховування очевидців, які пережили голод і тепер проживають в еміграції. Головним імпульсом до такої роботи було завдання довести, що голод в Україні був, проти чого виступали як тодішні радянські історики та політики, так і західні радянознавці, і що він був штучний. Слухання результатів нашої роботи в американському конгресі привернуло увагу до цієї проблеми американського народу, світового співтовариства і певною мірою, хочу сподіватися, допомогло підняти завісу мовчання щодо цього питання тут, в Україні.

І все ж я мушу відзначити великі невигоди цього варіанту. По-перше, це також політизація проблеми. Комісія американського конгресу працювала над цією темою в умовах мінімального зацікавлення нею більшості американців. В США це не було великою проблемою. Але в Україні, де мільйони мають живу зацікавленість, де тема голодомору не просто історичний феномен, а пам'ять про батьків, сестер, братів, дітей, може статися, що комісія, створена в Україні за американською моделлю, перетвориться просто на політичну платформу для різних безпринципних, шовіністичних, демагогічних елементів. У такому разі співпраця з Москвою та й з іншими серйозними науковими міжнародними інституціями, де містяться архіви, стане неможливою.

В Україні пріоритет — не поширення інформації (про цю подію тут знає практично кожен), а збирання інформації, фактів та прагнення розуміння історичної істини. Та це можна набагато ефективніше проводити через інший тип закладів. Їх приблизно можна назвати єврейським варіантом. Голокост Другої світової війни мав для євреїв таке ж значення як голодний мор для українців. В Ізраїлі був створений музей ЯД Вашем та у Вашингтоні Національний музей геноциду і голокосту. Ці музеї є одночасно центрами наукових досліджень. Є також різні центри дослідження голокосту та єврейськознавства при різних американських університетах. Ці центри відіграють переважно координаційну роль у сприянні співробітництву науковців з різних країн і розповсюдження інформації.

Ідея створення Інституту геноциду в Україні активно обговорювалася під час проведення Днів скорботи. Складності організаційні та фінансові у справі створення подібної структури для всіх є очевидні. І все ж я хочу палко підтримати цю ідею. Такий інститут може стати центром документації не тільки голодомору та великого терору в Україні, а також єврейського голокосту, геноциду проти кримськотатарського народу, інших видів геноциду. Науковці такого інституту можуть активно співпрацювати з Головним архівним управлінням, Міністерством освіти, Міністерством культури, правити для науковців за координаційний центр, розповсюджувати інформацію, розвивати навчальні програми про голодомор та геноцид. Такий центр може служити міжнародним координатором щодо наукових закладів за кордоном і одночасно сприяти реінтеграції українського наукового процесу до світового та поширювати за кордоном інформацію про трагічну історичну долю України. Двері такого інституту будуть відкриті як для тих, хто шукає коріння свого роду, так і для фахівців з різних галузей науки. Він очевидно в перспективі мусить включати в себе меморіальний та музейний комплекси. І самоочевидно, що він має бути закладом державного значення. Але як учасник світового наукового процесу теж може шукати фінансову підтримку від закордонних фундацій та еміграції. І найкращим пам'ятником жертвам голодного мору може бути накопичення інформації, знання, розуміння.

Джеймс МЕЙС,
доктор історії (США).

Спорт

Фігурне катання

Краще менше, та ліпше...

Останнім яскравим мазком суботнього свята в київському Палаці спорту, трибуни якого зібрали аж близько чотирьох тисяч глядачів, став показовий виступ українського короля світового фігурного катання олімпійського чемпіона Віктора Петренка. Слово честі, було до щему в серці приємно бачити на обличчях наших утомлених людей радісні посмішки.

Цей національний чемпіонат фігуристів особливий, бо був фактично відбірковий. І от переможці та призери відомі. Більшість з них представлятиме Україну на чемпіонаті Європи. Ось їхні імена: Оксана Баюл (Дніпропетровськ–Одеса), Олена Ляшенко (Київ), Людмила Іванова (Одеса); Віктор Петренко (Одеса), Дмитро Дмитренко (Київ), В'ячеслав Загороднюк (Одеса) — в одиночному розряді; пари — Олена Білоусовська — Ігор Маляр (Дніпропетровськ), Світлана Пристав — В'ячеслав Ткаченко (Київ), Галина Маняченко — Євген Жигурський (Київ); танці — Ірина Романова — Ігор Ярошенко (Київ), Світлана Черникова — Олександр Сосненко (Харків), Олена Грушина — Руслан Гончаров (Одеса).

— Група фахівців звернулася до Міністерства у справах молоді і спорту та Федерації фігурного катання України з проханням, щоб не робили чемпіонат масовим, — коментує заслужений тренер країни, один з наставників Оксани Баюл та Віктора Петренка — Валентин Ніколаєв. — Чому? А тому, що в такий відповідальний сезон, олімпійський, мають зібратися винятково найкращі і визначити, кому брати участь у складі збірної країни в найвідповідальніших міжнародних змагання. Одне слово, слід нарешті ставитися до національного чемпіонату з повагою. Приємно, що нам пішли назустріч — у турнірі взяли участь лише близько сорока фігуристів. Але то були справді найліпші. І турнір, скажу вам, вийшов таким, що за напруженням і класом не поступався світовим першостям. Була гостра, захоплива боротьба в усіх видах програми, особливо в одиночних розрядах...

Отже, на чемпіонат Європи до Копенгагена (16–23 січня) вирушить солідна українська команда: усі призери у жінок і чоловіків та володарі золотих і срібних медалей серед пар і танцюристів.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Чемпіонат Німеччини. Жінки. 1. Таня Шевченко. 2. Катаріна Вітт.

На аренах країни і світу

Футбол. У Лас-Вегасі (США), в «Конвеншен центрі», відбулося жеребкування підгруп фінальної частини чемпіонату світу-94. **Підгрупа А.** США, Швейцарія, Колумбія, Румунія. **Підгрупа В.** Бразилія, Росія, Камерун, Швеція. **Підгрупа С.** Німеччина, Болівія, Іспанія, Корея. **Підгрупа D.** Аргентина, Греція, Нігерія, Болгарія. **Підгрупа Е.** Італія, Ірландія, Норвегія, Мексика. **Підгрупа F.** Бельгія, Марокко, Нідерланди, Саудівська Аравія.

Турнір стартуватиме 17 червня в Чикаго матчем Німеччина—Болівія. Збірна Росії 20 червня зіграє в Сан-Франциско з Бразилією, 24 червня в Детройті — з Швецією, 28 червня в Сан-Франциско — з Камеруном.

Фінал чемпіонату буде зіграно 17 липня в Лос-Анджелесі.

Найкращим футболістом року FIFA названо гравця національної збірної Італії і туринського клубу «Ювентус» Роберто Баджо. Він став переможцем опитування, у якому взяли участь тренери національних збірних 71 країни.

Гандбол. Кубок ЄГФ. Жінки. «Рапід» (Бухарест) - «Спартак» (Київ) — 24:25. У наступному колі киянки зіграють з клубом «Дебрецен» (Угорщина).

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУЩКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311242.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».